

**STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA**

z dnia 7 września 2012 r.

**w sprawie wykładni i ujednoczenia praktyki dotyczącej stosowania
art. 57 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. - Prawo o ustroju sądów powszechnych.**

Przepis art. 57 § 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. 2001, Nr 98, poz. 1070 ze zm.) stanowi, że każdy, kto spełnia warunki do objęcia stanowiska sędziego sądu powszechnego, może zgłosić swoją kandydaturę na jedno wolne stanowisko sędziowskie, w ciągu miesiąca od ukazania się obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”. Ponadto przepis ten stwierdza, że chodzi o możliwość kandydowania tylko na jedno stanowisko sędziowskie w konkretnym sądzie (rejonowym, okręgowym, apelacyjnym), wymienione w jednym obwieszczeniu. Prawo wyboru przez kandydata siedziby sądu, w którym ma zamiar pełnić swoją służbę, jest zagwarantowane w art. 65 ust. 1 Konstytucji RP jako wolność pracy, a w szczególności jako wybór miejsca pracy. Ponadto, art. 60 Konstytucji RP, gwarantuje każdemu obywatelowi równy dostęp do służby publicznej, na jednakowych zasadach.

Aktualność zachowuje stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa wyrażone w dniu 20 lutego 2003 r. w zakresie odnoszącym się do braku uprawnień do konstruowania w drodze wykładni przeszkód na drodze kandydowania nieuregulowanych wyraźnie w ustawie. Wymagania i ograniczenia ustawowe powinny być wykładane ściśle, a nie rozszerzająco.

Rada stoi zatem na stanowisku, że kandydat do objęcia urzędu sędziego może zgłosić swoją kandydaturę na wolne stanowisko sędziowskie w więcej niż jednym z sądów wskazanych w danym obwieszczeniu, zarówno gdy sądy te mają swoją siedzibę w jednym okręgu, jak i w sytuacji gdy mieszczą się w różnych okręgach.